

Soud:	Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí:	10/03/2007
Spisová značka:	29 Cdo 1193/2007
ECLI:	ECLI:CZ:NS:2007:29.CDO.1193.2007.1
Typ rozhodnutí:	Usnesení
Heslo:	
Dotčené předpisy:	
Kategorie rozhodnutí:	C

29 Cdo 1193/2007

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Štenglové a soudců JUDr. Hany Gajdziokové a JUDr. Zdeňka Krčmáře v právní věci navrhovatelky **M.–N.**, a. s., zastoupené Mgr. Z. J., advokátem za účasti Ing. K. B., zastoupeného JUDr. P. N., advokátem o návrhu na zápis změn do obchodního rejstříku, vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. B 9649, o dovolání Ing. K. B. proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16. listopadu 2006, č. j. 14 Cmo 16/2006 – 245, takto:

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16. listopadu 2006, č. j. 14 Cmo 16/2006 – 245 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. června 2005, č. j. F 68 086/2005, B 9649 – 72, se zrušují a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným usnesením potvrdil odvolací soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. června 2005, č. j. F 68 086/2005, B 9649 – 72, kterým tento soud vyhověl návrhu na zápis změny **M.–N.**, a. s. (dále jen „společnost“) do obchodního rejstříku, spočívající v zápisu výmazu Ing. K. B. z funkce člena představenstva a zápisu dne zániku jeho funkce.

V odůvodnění usnesení odvolací soud zejména uvedl, že z rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady společnosti ze dne 27. dubna 2005 zjistil, že jediný akcionář společnosti, společnost M. p. a. s., jednající předsedou představenstva J. A. a místopředsedou představenstva Ing. K. R. B., rozhodla o odvolání Ing. K. B., z funkce člena představenstva. Návrh na zahájení rejstříkového řízení byl podán dne 30. května 2005, tedy v obvyklé lhůtě. Z obsahu zápisu ani z jiných skutečností neplynou žádné pochybnosti o tom, že jediná akcionářka navrhovatelky v souladu se zákonem o odvolání tohoto člena představenstva rozhodla.

Odvolací soud dále uzavřel, že důvody, kterými účastník brojí proti rozhodnutí soudu prvního stupně, nejsou přesvědčivé, když neobstojí jeho tvrzení, že rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady musí být antedatované, neboť členové statutárního orgánu se toho dne nemohli osobně setkat. Podle odvolacího soudu je téměř vyloučené po dlouhé době prokazovat, že se určitá osoba nevzdálila po celý den ze svého bydliště; nadto poukázal na to, že datum přijetí rozhodnutí může být dnem, kdy listinu podepsala druhá osoba v pořadí. Listina pak mohla být k podpisu doručena poštou nebo jiným způsobem.

Dle odvolacího soudu se námitky oprávněné osoby ohledně neplatnosti usnesení valné hromady, tzn. v daném případě proti rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady, se řeší v řízení podle ustanovení § 183 a § 131 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“), avšak takové

řízení účastník nezahlásil, když námitku tohoto druhu nevznáší. Odvolací soud přisvědčil účastníku pouze v tom, že měl být o rozhodnutí řádně informován, tato výtku však na platnost rozhodnutí vliv nemá. Nevyhověl ani požadavku účastníka ohledně zápisu rozdílného dne zániku funkce, s poukazem na to, že zápis data skončení funkce v obchodním rejstříku má pouze deklaratorní povahu a tento stav není soud oprávněn měnit.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal Ing. K.B. dovolání. Co do přípustnosti, odkázal na ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Tvrdí, že napadené rozhodnutí má po právní stránce zásadní význam, jelikož řeší právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu nebyla vyřešena a je v rozporu s hmotným právem.

Dovolatel namítá, že listina nazvaná Rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti Valné hromady navrhovatelky (dále též jen „rozhodnutí jediného akcionářky“), je antedatována na den 27. dubna 2005, přičemž vychází z toho, že toho dne se Jiří Abrahám, předseda představenstva jediného akcionářky a pan Ing. K. R. B., místopředseda představenstva (kteří tuto listinu podepsali) vůbec nesešli a ani sejít nemohli, neboť J. A. ten den v P. vůbec nebyl. Uvádí, že rozhodnutí jediného akcionářky bylo antedatováno právě na den 27. dubna 2005 proto, že to byl poslední den před převedením akcií navrhovatelky na společnost C. C. H., Ltd. v rámci smlouvy o úplném převodu akcií a úpravě souvisejících vztahů a vyslovuje přesvědčení, že rozhodnutí jediného akcionářky bylo podepsáno právě až po tomto datu, kdy již jediná akcionářka M. p., a. s., žádné akcie navrhovatelky nevlastnila. Dovolatel dovozuje, že rozhodnutí jediného akcionářky je z těchto důvodů absolutně neplatné.

Jednání výše uvedeného předsedy představenstva a místopředsedy představenstva navrhovatelky považuje dovolatel za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, které v souladu s ustanovením § 265 obch. zák. nepoživá právní ochrany.

Dovolatel dále s odkazem na § 190 odst. 2 věta druhá obch. zák. argumentuje tím, že písemné rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady musí být doručeno představenstvu a dozorčí radě, přičemž namítá, že tuto svou zákonnou povinnost navrhovatelka nesplnila, když dle jeho tvrzení se o skutečnosti, že byl odvolán z funkce člena představenstva navrhovatelky, dozvěděl až z usnesení soudu prvního stupně.

Dovolatel rovněž argumentuje tím, že jako člen představenstva o žádném rozhodnutí jediného akcionářky nevěděl a namítá, že je zcela nežádoucí, aby si akcionářka o něčem rozhodla a představenstvo se to dozvědělo s mnohatýdenním zpožděním.

Dovolatel navrhuje, aby dovolací soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud shledává dovolání přípustným podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. pro řešení otázek otevřených dovoláním v mezích dovolacího důvodu podle § 241 odst. 2 písm. b) o. s. ř. s tím, že zčásti jde o otázku, kterou dosud neřešil a zčásti je napadené rozhodnutí v rozporu s jeho judikaturou.

V projednávané věci založil odvolací soud rozhodnutí na tom, že jediný akcionář, jednající předsedou a místopředsedou představenstva řádně rozhodl o odvolání dovolatele z funkce, přičemž dovolateli se nepodařilo uvedenými důvody toto odvolání zpochybnit.

Jak již Nejvyšší soud uzavřel v usnesení ze dne 17. června 2003, sp. zn. 29 Odo 882/2002, uveřejněném v časopise Soudní judikatura číslo 8, ročník 2003, pod číslem 141, je-li jediným společníkem společnosti s ručením omezeným akciová společnost, činí rozhodnutí jediného

společníka v působnosti valné hromady představenstvo akciové společnosti. Stejný závěr se uplatní ve vztahu k jedinému společníkovi akciové společnosti. Je tomu tak proto, že rozhodování v působnosti valné hromady není jednáním společnosti ve vztahu ke třetím osobám (právním úkonem), a proto je nemohou činit osoby, oprávněné jednat jménem společnosti (v projednávané věci společně předseda a místopředseda společnosti), ale musí je přijmout orgán k tomu oprávněný, tj. představenstvo společnosti. Závěr odvolacího soudu, že rozhodnutí jediného akcionáře o odvolání člena představenstva z funkce je právním úkonem, je s výše formulovanými závěry Nejvyššího soudu v rozporu.

Protože právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, není správné, Nejvyšší soud, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), usnesení odvolacího soudu a spolu s ním ze stejných důvodů i usnesení soudu prvního stupně podle § 243b odst. 2, věty za středníkem a odst. 3 o. s. ř. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3, věta první, o. s. ř.).

Právní názor dovolacího je pro odvolací soud i pro soud prvního stupně závazný (§ 243d odst. 1, věta druhá a § 226 odst. 1 o. s. ř.).

V novém rozhodnutí soud znovu rozhodne i o nákladech řízení, včetně řízení dovolacího (§ 243d odst. 1, věta druhá, o. s. ř.).

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 3. října 2007

JUDr. Ivana Š t e n g l o v á

předsedkyně senátu